

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 139. Dissidia Pontificis cum Ferdinando Neapolis Rege

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV.
A.C. 1465.

§. CXXXVIII.

*Cardinalibus Ferdinandi fœdus cum
Turcis minime probatum.*

Nihilominus vero satis simile est, ceteros Bessarionis sententiæ adhæsisse, decretumque, quod Ferdinandus ab ejusmodi Turcarum fœdere abstineret, nec fideret speciosis Mahometis pollicitationibus, sed potius arma eidem inferret pro rei Christianæ defensione, quam ille fallacibus hisce artibus subvertere machinaretur. Cum autem Fridericus Ferdinandi Filius, ac Alphonsi frater Romam veniret, indeque Mediolanum peteret, & Ducis Sfortiæ Filiam comitari vellet, ideo spectatissimi quique Romanæ urbis Proceres eidem obviam ibant, & Papa adventantem perhonorifice excepit, eique Rosam auream donavit, quam summi Pontifices quotannis sacrare, ac cuidam ex Principibus Christianis transmittere solent.

§. CXXXIX.

*Dissidia Pontificis cum Ferdinando
Neapolis Rege.*

Gobelin.
Comment.
Pii II. l. 2.
c. 11.

Quamquam Ferdinandus Romanæ Curiae commodis valde intentus videretur, ac Pauli II. Pontificis summam in se

se benevolentiam merito extolleret, nihilominus simultatibus inter utrumque paulopost ansam præbuit sequens rerum vicissitudo. Jam a longo tempore Everfusus Comes, vivum inhumanæ Tyrannidis simulacrum, Ecclesiæ ditiones crudelissime vexabat. Hic cum sub idem ferme tempus, quo Paulus II. creatus est Pontifex, ex hac vita migrasset, filii ejus vestigia Patris non modo sequebantur, sed illum etiam nequitia, ac crudelitate superabant. Misero hoc rerum statu commotus Pontifex, clanculum dispersas contraxit copias, ut in eos inopinate irrueret, transmisit quoque Ferdinandus utpote clientelari nomine Romanæ Ecclesiæ obstrictus, quasdam militum cohortes, quæ itidem in hac expeditione usui essent. Igitur Paulus hunc exercitum occultis itineribus in tyrannicos hosce filios immisit, eosque nil sibi metuentes obruit, atque intra quatuordecim dies perfecit, quod quatuor ejus Prædecessores, Eugenius, Nicolaus, Callistus, & Pius exequi non valuerunt. Ferdinandus tam promptæ ac secundæ victoriæ successum suis armis adscribebat, atque in tanti meriti præmium sibi superiorum annorum tributum, quod Romanæ Sedi pendere cogebatur, relaxari, illud vero, quod deinceps soluturus esset, diminui petiit; Pontifex econtra contendebat, quod Rex,

Sæcul. XV.
A.C. 1465.

Platin. in
Paul. II.

Sæcul. XV. cum plurimis titulis Ecclesiæ Romane devinctus esset, in gratitudinis pensum amplio-rem adhuc summam numerare deberet. Hæc fuit origo contentionum, quæ longo admodum tempore Papam inter & Regem fervebant.

§. CXI.

Scanderbegus a Turcis cæsus.

Papiens. ep. 163. & seq. Paulus II. Scanderbegum, Albanie Regem, ut bellum adversus Turcas restauraret, fortiter animabat. Is enim quamvis antea per plusquam viginti annos pro Fide Christiana pugnasset, nunc tamen hortatu Venetorum & Archiepiscopi Dyrrachini cum Mahomete pacem inibat; cum autem necdum in eo Ecclesiam tuendi ardor deferbuisset, ipse suavis summi Pontificis incitatus, & promissi auxilii spe fretus pacis foedera rescidit. Enimvero prima belli molimina admodum felix excepit successus, fuis cæsisque a Scanderbego nonnullis Turcarum copiis. Mahometes vero violatam fidem acceptamque cladem indignatus, ipse exercitus sui imperium suscipit, in Albaniam irruit, & Crojam illius Metropolitim obsidione cingit, irritum tamen conatu, quare promptam urbis deditionem desperans, Constantinopolim reversus est, exer-